

Zebra med Z eller S? Själv bryr han sig mer om godiset Ankie bjussar på.

Scenen gäpar tom, men kvällen innan jublade 2 000 personer åt hennes show.

Ankie flankerad av dansarna Peter och George. Patrick sköter musiken i bakgrunden.

Autografjägarna flockas efter gigot.

Ankie Bagger, 25, på egen hand efter en längre tid som bakgrundsfigur. — Det är nervöst, erkänner hon. Nu är det upp till mig hur det går.

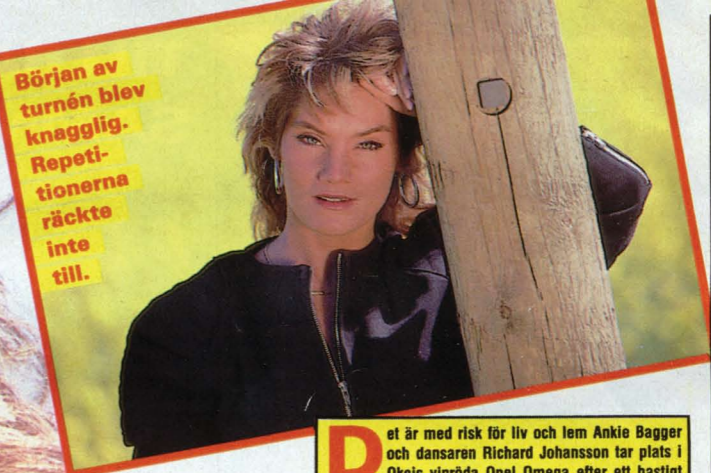
Man kan knappast påstå att hon saknar rutin på scenen, knappast som sångerska heller, för Ankie Bagger har jobbat på högfart de senaste åren. I bakgrunden. Nu står hon själv i rampljuset och då har leken plötsligt blivit allvar...

Första turnén på egen hand för

ANKIE BAGGER

— och kalsingarna hänger med ett varv till....!

Början av turnén blev knagglig. Repetitionerna räckte inte till.

Det är med risk för liv och lem Ankie Bagger och dansaren Richard Johansson tar plats i Okejs vinvröda Opel Omega efter ett hastigt eftermiddagsframträdande på ett jippo i Märsta. Anledning: föraren har inget körkort! Okej, han har körkortstillstånd och har kört omkring i drygt en månad med en sträng privatlärare, men ändå...det vore ju synd att köra ihjäl lilla Ankie såhär i början av hennes första egna turné. Föraren, som är identisk med undertecknad, talar därför om för parets vad de har att vänta, men lovar att vara försiktig. — Det är hel okej, skrattar en förkyld Ankie och Kliver in. Jag tog själv körkort för bara ett år sedan. Kör på du. Allt går givetvis lagligt till. Fotograf Johansson, som övervakar körningen, har haft körkort i evigheter och har den rätta åldern inne. Dessutom har han hyrt en bil med automatlådor. Rena lekstugan! Men den här artikeln ska inte handla om min övningskörning. Det är Ankie och hennes första sväng i folkparkerna vi ska koncentrera oss på. Det första jag ser av denna turné är spelningen på Norrortsträffens fest i Märsta och den imponerar inte särskilt. Showen känns ganska orepererad, sången är ojämn och i fullt dagsljus försvinner all den spänning jag misstänker dansen på scenen ska bjuda på. En tanke som slår mej är att Ankie kommer att få problem i parkerna om detta är allt hon har att visa upp för gängse inträdespris.

FEM ALSKARE?

Men då känner jag inte till alla fakta. Ett: Ankie är rejält förkyld. Hon kan alltså inte sjunga ut helt och hållet, och med ytterligare en spelning några timmar senare i Eskilstuna måste hon spara på de resurser som finns. Två: Showen är orepererad. I stort sett. Anledningen till det såg vi i TV när Tommy Nilsson sjöng för Kung och Fosterland från Lausanne i Schweiz. Just det. Ankie fanns i kören. — Hela den vecka som vi hade avsett till repetition inför turnén försvann med den grejen, säger Ankie. Vi hade bara tre dagar på oss att repa innan vi hade premiär i Norberg den 12 maj och var inte alls klara. Det var verkligen nervöst. Expressen var ju där för att recensera, och så var vi orepede... — Men jag ångrar inte att jag åkte med. Det var en härlig vecka i Schweiz. Vi var ju så många olika typer som åkte — och vi hade jätteroligt. Extra kul blev det när ryktet viskade att Ankie, den snygga svenskan med de djuriska ögonen, hade fem älskare på rummet... — ...varav en svart, ha, ha, ha, skrattar hon och menar George N'Dyae, en av dansarna. — Ja, det var roligt. Grejen var ju den att grabbarna i bandet och dansarna följde med ned. De bodde hos kompisar i Frankrike — på andra sidan sjön — och vi repade faktiskt lite några dagar. Men ett par gånger hängde de med mej ut och fick sedan sova över i mitt rum, på soffor och golv. Det var väl när de hängde med upp som någon nyfiken satte kaffet i hpisen och ryktet tog fart. Men priset Ankie fick betala för äventyret i Schweiz, hur kul det än var, är en show som på flera ställen ser ganska tafatt ut. Hon försöker inte dölja sanningen: — Nej, vissa låtar har vi ingen koreografi till än, vi står bara och skakar, men nu blir det stenhård träning i veckorna. Om några giv är vi nog i form. Just nu kommer jag knappt ihåg texten till en del låtar... Det har också sin förklaring. Ankie Bagger gör nämligen något så vågat som att åka ut på en parkturné med bara en singel i ryggen. Låt gå att "People Say It's In The Air" blev en stor hit, men det är ändå bara en låt! Så i all hast har hon fått lära sig tre nya låtar och letat upp några lungerande covers. — Publiken måste ju få höra några låtar de känner igen, säger hon. Vi har valt ut Secrets Service "Don't You Know", Katrina And The Waves "Walkin' On Sun-

shine" och Frankie Goes To Hollywoods "Relax". Och så Kiss-låten förstas...! Kiss-låten? Har Ankie gjort en cover av "Detroit Rock City", "Black Diamond" eller "Deuce"? Nej, inte riktigt, men nog är det en Kiss-låt hon valt som sin andra singel alltid. För visst kommer ni ihåg "I Was Made For Loving You"! — Det är 10 år sedan den kom ut, är det inte otroligt, säger Ankie. Fast det är en bra låt, jag älskar Kiss. Vi har spelat in den med typiskt "Ola Håkansson-sound", dvs, den fungerar verkligen att dansa till. Det var nog just det Kiss tänkte när de släppte ut den 1979 och fick de allra seriösaste Kissfanatikerna att rynka på näsan. Kiss gör disco???! Nääää!!! Fast det är en bra låt. — Jag tror den kommer att fungera. Folk känner igen den och melodin är skön. En annan cover som jag funderar på att spela in är just "Relax". Nu när Holly Johnson har gjort come back är det kanske en bra idé. Fast hur gör man om den? Den är ju så bra i original... Tre nya låtar finns också i bagaget, skrivna av Patrick Henzel och Martin Thors, de två musiker hon har med sig ut. — De heter "Paper Work", "It's You" och "Pinnocchio". Vi var tvugna att gå in i studion och spela in dem i all hast, liksom de övriga låtarna, eftersom mycket av musiken ligger på tape. Tyvärr måste det vara så, jag har inte råd att ta med mej ett helt band än. Fast den här tapen fick jag betala själv, så jag börjar den här turnén med en skuld på över 50.000 kronor. Väljer vi ut några av låtarna till min LP köper skivbolaget loss dem. Fast fram till dess är jag ansvarig för betalningen.

KALSONGER OCH SNUSKIGA KOMMENTARER

Med över 30 spelningar bokade och fler på gång lär det knappast gå någon större nöd på henne iallafall. — Alla som är med får bra betalt, så det blir ingen förmögenhet över, menar Ankie. Det kostar att hålla en produktion rullande. Efter ännu ett framträdande, denna gång i Parken Zoo i Eskilstuna är jag beredd att ge Ankie ett bättre betyg. Här, när mörkret har lagt sig, infinner sig den rätta känslan. Ljuseffekter behövs för att skapa stämning och de danssteg som är inrepererade gör sig väl. Jag tror inte det var så många som märkte missarna, för visst fanns de där. De tre dansarna, George, Richard och Peter Engström jobbar flint på scenens högra sida. De kommer samtliga från dansgruppen Touch och skulle egentligen gjort en egen show i sommar, men valde att hänga med Ankie ut. Musikerna Patrick och Martin håller sig mer i bakgrunden. Hon öppnar med "Paper Work" inför över 2000 åskådare. Bara minuterna innan blickade hon ut över en hopplöst tom plan framför scenen. — Det är ingen som vill se mej, suckade hon då, lite låtsas-ledsen. Efter spelningen är hon desto gladare: — Vad mycket folk det var! Det är jättekul. Jag drar ju lika mycket som Lill och Sussie, det är härligt! Men så tillägger han lite allvarigare: — Fast det är mer nervöst nu, när man är blickfångat. Det var så enkelt och tryggt att vara körtje. Nu är det mej folk kommer för att se. Och de jämför mej med redan etablerade artister som Pernilla och Lill och Sussie. De struntar i att jag är färsk. Om jag inte gör en bra grej så går publiken. Ja, inte är det så missnöje de visar när ett par kalsonger plötsligt slängs upp på scenen. Och ett par till. Och ett till. Färgglada kalsonger, tanga och boxer. — På premiären kom det säkert 10 par flygande, skrattar Ankie. Det har tydligen blivit en grej för publiken, att slänga upp kalsingar. De gör det för Lill och Sussie också. Men det är väl okej antar jag...Tom Jones får ju trosor! Kalsonger är alltså helt i sin ordning. Snuskiga kommentarer är däremot att gå för långt. — Det värsta jag vet är när nå'n full kille skriker "visa pattarna" eller nå't i den stilen. Det är hemskt, det värsta, helt enkelt. Då säger jag ifrån! Och det händer naturligtvis, precis i början av "I Was Made...". En fjunig yngling vråker ur sig en olämplig kommentar och Ankie är snabb att kontra: — Inget sån't där, säger hon vass och höjer ett förmånande pekfinger. Sedan slipper hon kommentarer. Efter "Relax" är showen över och Ankie pustar ut innan det är dags för intervjuer med lokalpressen och autografskrivning. — Det är mycket jobb, men jag gillar att turnéra, säger hon när vi småpratrar lite på hotellet innan vi går och lägger oss. Tillsammans med Ankie och dansaren Richard tar vi sedan vara på den härligt soliga söndagen i Eskilstunas Zoo. På väg hem till Stockholm ger vi dem åter lift. Just det, föraren har fortfarande inte körkort. Men hem kom vi. Utan blesstyr! AV ANDERS TENGER

Foto: Michael Johansson